

[Indenrigsministeren.]

Indbetalingsbestemmelser, har været nær ved at forvandle det til. Dette er Aarsagen til Lovforslagets Fremkomst, og det er derfor uden Forbindelse med det Oplysningsmateriale, det ærede Medlem ønsker, et Materiale, der til syvende og sidst jo ogsaa er uden nogen synderlig Interesse.

Det ærede Medlem sluttede med at gøre nogle Bemærkninger om, at de politiske Generaler maatte findes et Sted mellem Jacob von Thyboe og Napoleon. Det er muligt; jeg ved ikke, hvad det er for Studier, det ærede Medlem har anstillet, hvorefter han er naaet til dette Resultat, men efter det ærede Medlems Indlæg her i Gaar maa jeg sige, at hvis det ærede Medlem som politisk General skal anbringes et Sted i dette Interval, saa bliver det nærmere von Thyboe, end det bliver ved den store Franskmand. Thi det ærede Medlem førte jo her, forekommer det mig, en Kamp med Vaaben, som mindede om den berømte Slire, der var draget ved den brabantiske Belejring, og det ærede Medlem har ikke ved sin Argumentation føldet nogen af de gode Grunde, som foreligger til Fremsættelsen af dette Lovforslag, selv om han ligesom sin store Nabo, om jeg maa bruge det Udtryk i denne Forbindelse, mener, at dette har været Tilfældet.

Jeg var desværre paa Grund af Optagethed i det andet høje Ting hindret i at høre det Indlæg i Debatten her, som det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har givet. Jeg er derfor heller ikke i Stand til i Enkeltheder at gaa ind paa de Spørgsmaal, som det ærede Medlem har rejst. Men jeg forstaar, at det ærede Medlem har fæstet sig ved, at den kommunale Skatteydelse ikke blot var en direkte, men ogsaa en indirekte Skatteydelse. Deri har det ærede Medlem Ret, men jeg maa dog gaa ud fra, at man som de svorne Fjender af indirekte Skatter under alle Former, som Socialdemokraterne er, yder Skatteyderne Valuta paa forskellig Vis for de Beløb, der indbetales, saaledes at denne indirekte Skat i Virkeligheden er et Minimum, som i denne Forbindelse ikke kan komme i Betragtning. Men hvis dette ikke er Tilfældet, hvis man paa en Maade søger at tilvejebringe et Supplement til den direkte Beskatning hos de Skatteydere, som ikke i synderlig Grad rammes ved den direkte Beskatning, ja, saa skal jeg i og for sig ikke indvende noget som helst afgørende mod dette. Men det kan ikke faa Lødflydelse paa denne Sag, thi hvem der er indirekte Skatteyder, og hvem der ikke er det,

er næsten altid vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at afgøre. Den vedkommende raader jo i udstrakt Grad selv over, i hvilket Omfang han vil være det, thi det kan jo bestemmes ved hans Forbrug af den Vare, paa hvilken den indirekte Skat er lagt.

Det, som man, saa længe vi overhovedet har haft kommunale Valg her i Landet, har ment fornødent, var at sikre, at den kommunale Vælger ved direkte Skatteydelse til Kommunen var interesseret i Kommunens forsvarlige økonomiske Forvaltning. Det er det, vi ønsker at understrege ved det Lovforslag, her foreligger, og som jeg derfor paa det bedste maa anbefale til dette høje Ting.

Rahbek: Det ærede Medlem Hr. Sundbo begyndte sin Tale i Gaar med at sige, at det foreliggende Lovforslag sejlede under falsk Flag. Det kan ikke med nogen som helst Ret siges, da det fremgaar af Lovforslagets klare Bogstav, hvad Hensigten er. Hensigten er, at hvis man vil have den Borgerret, som det er at udøve Valgret ved Kommunalvalgene, maa man ogsaa opfylde sine Borgerpligter, deriblandt ogsaa den, der hedder at betale Skat. Jeg finder, det er et udmærket Princip, og naar det ærede Medlem mener, at det Lovforslag, der her er til Behandling, skulde være mere udemokratisk end Loven af 1867, saa vil jeg tillade mig at henregne den Bemærkning til det ærede Medlems mange spøgefulde Bemærkninger.

Thi Forholdet er jo det, at efter Loven af 1867 var for det første Flertallet i Sogneraadet valgt ved privilegeret Valgret af de højst beskattede i Kommunen, og hvis de kunde blive enige, var det ikke ret meget, Mindretallet havde at sige. Og endelig hvad angaar selve Valget af den mindre Del af Sogneraadets Medlemmer, staar der i Loven af 1867, at den skal vælges af samtlige de Beboere, der er valgbare til Folketinget samt i det foregaaende Kalenderaar under hvilken som helst Benævnelse har udredet deres Bidrag, det være sig i Penge, Naturalier eller Arbejde til Kommunen, altsaa akkurat samme Princip som det, der er nedlagt i Lovforslaget her, og som for øvrigt har været nedlagt i alle de senere Love om kommunal Valgret.

Det har Socialdemokraterne i hvert Fald hidtil ogsaa anerkendt som det rette Princip. Jeg husker saaledes, at der i Samlingen 1920 blev indbragt et privat socialdemokratisk Lovforslag her i Tinget, og hvis jeg ikke husker meget fejl, var det ærede Medlem Hr. Sundbo Ordfører ogsaa for dette